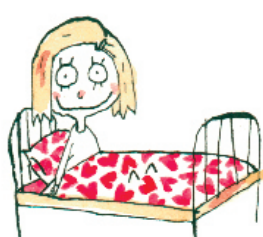

Litterær Mælk fra Thise Mejeri

Mange af Thises mælkekartoner har i perioden august til november 2005 været udsmykket med tekster og illustrationer udført af danske børnebogsforfattere og illustratører.

Samarbejdet mellem kunstnerne og Thise Mejeri er formidlet af Litteratur- og Oversættercenter Hald Hovedgård ved Viborg. Projektet er et led i Kulturministeriets Læselystkampagne.

Tekst: Søren Jessen · Tegning: Rasmus Bregnhøj

Sådan en morgen

Pigen vågnede og mærkede straks, at det var sådan en morgen. Hun kunne mærke det i gangen, på toilettet og da hun sad ved køkkenbordet. Men hun mærkede det allermost, da hun så sin mor.

- Vil du have brød? spurgte moren.

Pigen svarede: - Mor, hvis du var mælk kunne jeg drikke dig helt op.

Moren sukkede. - Nej, ikke i dag.

- Jo, sagde pigen.

Moren sukkede igen. - Behøver jeg være mælk? Kan jeg ikke være noget andet?

For eksempel en støvle.

- Nej. Mælk, sagde pigen.

- Jeg vil hellere være en vante eller et æble.

- Mor, du skal være mælk.

- Okay, sukkede moren og så blev hun drukket.

Helt op.

Tekst: Glenn Ringved · Illustration: Claus Riis

Der var engang en lille historie, som ingen gad fortælle. "Hvad skal jeg dog gøre?" tænkte historien fortvivlet. "Hvis jeg ikke snart bliver fortalt, så går jeg jo i glemmebogen."

Det var ikke nogen rar tanke, for glemmebogen er det værste, historier ved. Derfor gik den ud i byen for at finde én, som kunne fortælle den.

"Vil du ikke nok fortælle mig?" sagde den til alle.

Men folk rystede bare på hovedet og havde nok i deres egne historier. Til sidst blev den lille historie så desperat, at den fandt på en løgnehistorie. Se, det var noget, folk kunne bruge. Snart gik løgnehistorien som en løbeild gennem byen.

"Har du hørt ...?" sagde alle.

Løgnehistorien havde kronede dage. Faktisk endte den helt oppe på slottet, hvor selveste dronningen fortalte den.

Men den lille historie, den gik i glemmebogen ...

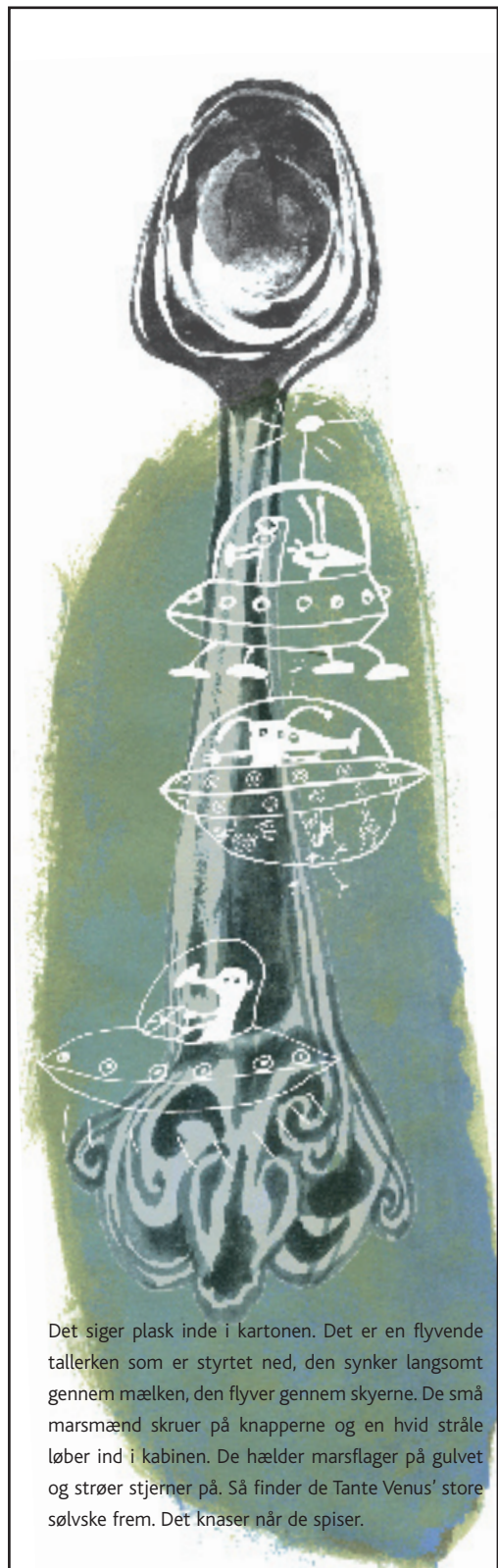
Tekst: Dorthe de Neergaard · Illustration: Els Cools

Hullet

Skolen ligger ved siden af kirken. Om morgenen bimler kirkeklokkeme os ind. De synger blødt og blegt. Når det er frikvarter, er det skolens klokke, der ringer. Den skingrer som et vækkeur. I skolegården er der fadder alle vegne. Hver dag kryber jeg ind gennem hullet til kirkegården. Der er fred og ro og en pige. Hun græder. Hun græder hver dag, fordi den sorte bil med de hvide gardiner kommer med en ny kiste. Hun må have mange døde. I dag sagde jeg det til hende. Hun smilede med gråd i øjnene. Da det ringede ind, fulgtes vi tilbage gennem hullet.

Tekst og illustration: Tea Bendix og Cato Thau-Jensen

Det siger plask inde i kartonen. Det er en flyvende tallerken som er styrtet ned, den synker langsomt gennem mælken, den flyver gennem skyerne. De små marmænd skruer på knapperne og en hvid stråle løber ind i kabinen. De hælder marsflager på gulvet og strøer stjerner på. Så finder de Tante Venus' store sølvske frem. Det knaser når de spiser.

Digt: Lene Fauerby · Illustration: Flemming B. Jeppesen

HejKo digt

LÆSES HER

rundt og blødt og brunt
spejler øjet koens drøm
solen som en blomst